УДК 351.74:331.1(477.5+4)

https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-10(18)-505-516

Запорожець Тетяна Володимирівна доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри глобальної та національної безпеки, Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Київ, https://orcid.org/0000-0003-1914-9481

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Анотація. У статті досліджено особливості застосування механізмів державного регулювання зайнятості на регіональному рівні в умовах євроінтеграції України, що має важливе значення для забезпечення стабільного соціально-економічного розвитку країни та підвищення її конкурентоспроможності на світовому ринку. Проаналізовано нормативно-правовий, організаційний та економічний механізми регулювання зайнятості, акцентуючи увагу на їх здатності адаптуватися до сучасних викликів, таких як структурні трансформації ринку праці, цифровізація економіки, глобалізаційні процеси тощо. Проведено комплексний огляд вітчизняних і зарубіжних наукових досліджень, що висвітлюють проблематику гармонізації національної політики зайнятості з європейськими стандартами, впровадження принципів активної політики праці (ALMP) та соціальної гнучкості (flexicurity). Особливу увагу приділено ролі державних служб зайнятості, їх партнерству з приватним сектором, а також впровадженню мобільних і цифрових платформ як інноваційних інструментів у реалізації політики зайнятості. Виявлено існуючі прогалини, серед яких виокремлено недостатнє використання цифрових технологій для моніторингу та прогнозування ринкових тенденцій, відсутність системних оцінок ефективності діючих програм зайнятості, а також потреба в диференційованому підході до регіональних особливостей та специфіки регіональних ринків праці. На основі аналізу сучасних тенденцій і викликів запропоновано напрями удосконалення державного регулювання зайнятості, що включають модульність нормативної політики з можливістю регіональної адаптації, розвиток мобільних і цифрових організаційних платформ, комплексне використання фінансових інструментів, орієнтацію активної політики зайнятості на вразливі соціальні групи та систему інституційного моніторингу й оцінки результатів політики. Обґрунтовано, що вказані напрями створюють цілісний

підхід для адаптації політики зайнятості до реалій воєнного стану та інтеграції України в європейський соціально-економічний простір, відповідають сучасним європейським тенденціям та рекомендаціям, що орієнтують політику зайнятості на гнучкість, диференціацію і оперативність реагування на економічні та соціальні виклики.

Ключові слова: механізми державного регулювання зайнятості, регіональний рівень, євроінтеграція України, активна політика зайнятості (ALMP), соціальна гнучкість (flexicurity), ринок праці, війна, внутрішньо переміщені особи, моніторинг і оцінка ефективності

Zaporozhets Tetiana Doctor of Science of Public Administration, Associate Professor, Professor of the Department of Global and National Security of Educational and Scientific Institute of Public Administration and Civil Service, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, https://orcid.org/0000-0003-1914-9481

PARTICULARITIES OF APPLYING MECHANISMS OF STATE REGULATION OF EMPLOYMENT AT THE REGIONAL LEVEL IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION

Abstract. The article investigates the particularities of applying mechanisms of state regulation of employment at the regional level within the context of Ukraine's European integration, highlighting its critical role in ensuring stable socio-economic development and enhancing the country's competitiveness in the global market. The study analyzes legal, organizational, and economic mechanisms of employment regulation, focusing on their capacity to adapt to contemporary challenges such as structural transformations of the labor market, digitalization of the economy, and globalization processes. A comprehensive review of domestic and international scholarly research is conducted, shedding light on issues surrounding the harmonization of national employment policy with European standards, the implementation of active labor market policies (ALMP), and social flexibility principles (flexicurity). Special attention is devoted to the role of public employment services, their partnerships with the private sector, and the adoption of mobile and digital platforms as innovative tools for policy implementation. The article identifies existing gaps, including insufficient use of digital technologies for labor market monitoring and forecasting, lack of systematic evaluations of the effectiveness of ongoing employment programs, and the need for a differentiated approach considering regional specifics and labor market characteristics. Based on an analysis of current trends and challenges, directions for enhancing state employment regulation are proposed, encompassing modular normative policies with possibilities for regional adaptation, development of mobile and digital organizational platforms, comprehensive use of financial instruments, focus

on ALMP targeted at vulnerable social groups, and institutionalized monitoring and evaluation systems. These directions constitute a holistic approach to adapting employment policy to the realities of martial law and integration into the European socio-economic space, aligning with contemporary European trends and recommendations that emphasize flexibility, differentiation, and timely response to economic and social challenges.

Keywords: state regulation of employment mechanisms, regional level, Ukraine's European integration, active labor market policies (ALMP), social flexibility (flexicurity), labor market, war, internally displaced persons, monitoring and evaluation of effectiveness.

Постановка проблеми. Забезпечення ефективної зайнятості населення є однією з важливих складових стабільного соціально-економічного розвитку держави та підвищення її конкурентоспроможності на міжнародному рівні. У контексті євроінтеграційних процесів, що характеризуються інтенсивною гармонізацією національного законодавства та практик з європейськими стандартами, особливого значення набуває дослідження особливостей застосування механізмів державного регулювання зайнятості на регіональному рівні. Актуальність дослідження зумовлена низкою факторів.

По-перше, існуюча регіональна нерівномірність ринку праці в Україні обумовлює необхідність розробки адаптованих механізмів регулювання, що враховують соціально-економічні, демографічні та інфраструктурні особливості окремих територій.

По-друге, інтеграція до європейського економічного простору створює додаткові виклики та можливості для модернізації політики зайнятості, включаючи запровадження стандартів активної політики праці, підвищення мобільності робочої сили та вдосконалення системи професійної підготовки і перепідготовки.

По-третє, сучасні трансформації ринку праці, зумовлені глобалізацією, цифровізацією економіки та структурними змінами у секторах зайнятості, потребують більш гнучких і комплексних підходів до регулювання зайнятості, які здатні оперативно реагувати на зміни в попиті на робочу силу.

Окремим чинником виступають наслідки повномасштабної війни, що призвела до значних структурних деформацій національного та регіональних ринків праці. Воєнні дії спричинили масову міграцію населення всередині та за межі держави, зростання безробіття, втрату робочих місць у промислово розвинених регіонах, руйнування інфраструктури та зниження інвестиційної привабливості окремих територій. Водночас виникає необхідність створення нових робочих місць для ветеранів, внутрішньо переміщених осіб та осіб, які повертаються з-за кордону. Це актуалізує потребу у посиленні ролі держави у

забезпеченні цільової підтримки регіональних ринків праці, розробці гнучких економічних інструментів та організаційних моделей, здатних мінімізувати негативні наслідки війни, сприяти відновленню та розвитку регіонів у відповідності до європейських стандартів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика державного регулювання зайнятості, зокрема в умовах євроінтеграції та воєнних викликів, посідає важливе місце у сучасному науковому дискурсі. Європейські дослідники наголошують на ролі активної політики зайнятості (ALMP) у поєднанні з принципами соціальної гнучкості (flexicurity) як ключового інструменту підвищення конкурентоспроможності ринку праці та соціальної інтеграції [1; 4; 5]. Вітчизняні науковці приділяють особливу увагу аналізу правових прогалин і колізій у сфері трудових відносин в умовах воєнного стану. Так, у працях Л. Маліуги, В. Журавля, С. Шабанової, В. Гніденка та В. Пікуля [2] обґрунтовано наявність суттєвих правових розривів, що ускладнюють ефективність державної політики у сфері зайнятості. Подібні висновки містяться й у дослідженнях С. Вишновецької, В. Вишновецького та М. Дибана, які підкреслюють необхідність розробки спеціальних режимів правового регулювання праці у період воєнного стану [3].

Актуальними є також праці міжнародних організацій, зокрема Міжнародної організації з міграції, у яких досліджуються проблеми внутрішньої мобільності населення та їхній вплив на ринок праці України [6]. OECD у рекомендаціях наголошує на важливості використання контрфактичних оцінок ефективності активних програм зайнятості для забезпечення прозорості та результативності політики [7]. Європейська мережа державних служб зайнятості акцентує на нових формах програм активної політики, що орієнтуються на конкретні потреби регіональних ринків праці та вразливих соціальних груп [8].

Серед прикладних оглядів варто виокремити звіт «Labour Market Profile Ukraine 2025/2026», у якому наголошується на трансформації галузевої та демографічної структури ринку праці України під впливом воєнних чинників та міграційних процесів [9].

Таким чином, у сучасних дослідженнях простежується кілька ключових тенденцій: необхідність гармонізації політики зайнятості з європейськими стандартами; посилення уваги до вразливих груп населення; використання інноваційних організаційних та економічних інструментів; розвиток систем моніторингу й оцінювання ефективності політики зайнятості. Водночас потребують подальшого наукового опрацювання питання удосконалення механізмів державного регулювання зайнятості, зокрема в контексті ідентифікації ключових викликів і потенційних можливостей регіональних ринків праці у процесі інтеграції України до європейського економічного простору, а також формування рекомендацій щодо адаптації національної політики зайнятості до міжнародних стандартів із врахуванням територіальної специфіки.

Мета статті – системний аналіз сучасних механізмів державного регулювання зайнятості, визначення викликів і можливостей, що постають перед регіональними ринками праці в умовах інтеграції України до ЄС, та вироблення науково обґрунтованих рекомендацій щодо адаптації політики зайнятості до міжнародних стандартів із урахуванням регіональної специфіки.

Виклад основного матеріалу. Реалізація державної політики зайнятості на регіональному рівні слід розглядати як політичний та адміністративний процес багаторівневого характеру, де нормативно-правові норми формують правову основу, організаційні інститути здійснюють операційне втілення, а економічні інструменти забезпечують мотиваційний та компенсаторний ефекти. Такий підхід вимагає трансдисциплінарного аналізу: поєднання правової інституціональної теорії, регіональної економіки та теорії ринку праці. Це положення підтверджується й у загальноєвропейських документах, які акцентують роль активної політики зайнятості (ALMP) у поєднанні з гнучкими соціальними гарантіями (flexicurity) як інтегрованого підходу до регулювання трудових відносин [1].

Нормативно-правовий механізм державного регулювання зайнятості на регіональному рівні в Україні формує чіткі й загальнообов'язкові «правила гри» для основних суб'єктів управлінського впливу. Ці нормативні акти, закріплені на національному рівні, задають рамки діяльності, координації та відповідальності регіональних інститутів у сфері зайнятості, встановлюють базові стандарти, що є обов'язковими для виконання в усіх адміністративних одиницях. Процес гармонізації з європейськими стандартами, що є частиною інтеграції України до ЄС, передбачає не лише пряме впровадження окремих європейських директив, наприклад щодо активної політики зайнятості, професійної підготовки та визнання кваліфікацій, але й комплексне вирішення множини правових колізій та адаптацію законодавства до викликів теперішнього часу, що включає воєнний стан, мобілізацію, тимчасову втрату контролю над частиною територій та масштабну внутрішню міграцію населення. Зокрема, воєнні обставини накладають додаткові вимоги до трудового законодавства, потребують внесення змін для балансування оборонних потреб із захистом прав працівників і роботодавців, а також створення норм, які би забезпечували стабільність зайнятості і одночасно гнучкість для адаптації економіки до нових умов.

Вітчизняні дослідження вказують на існуючі суттєві прогалини та правові конфлікти в сфері регулювання трудових відносин у контексті воєнного стану в Україні. Зокрема, автори наголошують на потребі розробки особливих, диференційованих правових режимів підтримки зайнятості для вразливих груп населення, таких як ветерани, внутрішньо переміщені особи та демобілізовані, адже універсальний підхід не може адекватно враховувати їхні специфічні потреби та соціально-економічні умови [2; 3].

Вказане дозволяє зробити висновок, що нормативні ініціативи у сфері державного регулювання зайнятості мають бути побудовані за модульним принципом. Це передбачає встановлення основних загальнодержавних принципів і норм на національному рівні, з одночасним внесенням гнучких можливостей для їх регіональної адаптації залежно від соціально-економічної ситуації та пріоритетів окремих територій. Такий підхід дає змогу, зокрема, впроваджувати локальні механізми регулювання, наприклад, гнучке встановлення строків укладення трудових договорів за допомогою механізму «гнучких підписів», а також формувати регіональні програми сприяння зайнятості з визначеними пріоритетами щодо спрямування фінансування, орієнтованими на особливості конкретних ринків праці. Застосування модульного підходу дозволяє значно знизити транзакційні витрати, пов'язані з реалізацією політик на локальному рівні, підвищуючи релевантність та ефективність інструментів, які використовуються в регіональних програмах зайнятості. Водночас це вимагає чіткого та прозорого встановлення процедур моніторингу і оцінювання впливу таких програм з метою забезпечення їх належної результативності та контролю.

Таким чином, нормативно-правове регулювання у сфері зайнятості створює фундамент для координації діяльності численних регіональних суб'єктів державної політики, забезпечуючи при цьому баланс між уніфікованими національними стандартами та необхідною гнучкістю локальної адаптації. У сучасних умовах, коли ринок праці стикається зі складними викликами, особливо у контексті євроінтеграції та воєнного стану, гнучкість, диференціація підходів і оперативність реагування стають основними чинниками підтримання соціальної стабільності та економічного розвитку регіонів України.

Організаційний механізм державного регулювання зайнятості на регіональному рівні базується на створенні ефективної системи служб зайнятості, які забезпечують координацію між центральними органами влади, регіональними адміністраціями та місцевим самоврядуванням, а також підтримують тісну взаємодію з приватним сектором і громадянським суспільством. Ця система включає кілька ключових елементів: по-перше, сучасні публічні служби зайнятості, здатні надавати широкий спектр послуг із працевлаштування, профорієнтації та перенавчання населення, що відповідають вимогам ринку праці і потребам клієнтів; по-друге, розвиток партнерств між державними органами та приватними структурами (public–private partnership), що дозволяє розширити ресурсну базу, інноваційний потенціал і охоплення ринку праці; по-третє, механізми прогнозування регіонального попиту на професії, що дозволяють більш точно планувати кадрові програми і орієнтувати підготовку кадрів на конкретні потреби економіки [4; 5]. Реалізація організаційного механізму за європейськими стандартами є важливою умовою підвищення ефективності активної політики зайнятості і відповідає принципам Європейського стовпа соціальних прав.

Для України ситуація ускладнилася через війну, що спричинила значні внутрішні переміщення населення і руйнування інфраструктури, кардинально змінивши масштаби і географію попиту на робочу силу. Аналітичні звіти показують, що регіональні структури зайнятості зобов'язані оперативно перепрофілюватися, створюючи мобільні центри працевлаштування, запускати програми підтримки підприємництва серед внутрішньо переміщених осіб і ветеранів, а також інтегруватися у транснаціональні мережі працевлаштування для зменшення навантаження на локальні ринки праці [6].

Крім того, організаційна трансформація повинна супроводжуватися інституційним оцінюванням результатів діяльності та впровадженням механізмів impact evaluation, що передбачають вимірювання ефективності кожного нового інструменту за допомогою контрфактичних моделей. Такий підхід є рекомендованим OECD та іншими міжнародними інституціями для реформ у сфері активної політики зайнятості [7].

Отже, організаційний механізм державного регулювання зайнятості повинен поєднувати сучасну мережу служб зайнятості, партнерства між державним і приватним секторами, інструменти прогнозування потреб та постійний моніторинг результатів, враховуючи реалії внутрішньої міграції і змін, викликаних війною. Це створює платформу для ефективного реагування на виклики ринку праці та реалізації державної політики зайнятості соціально-економічно збалансованим і мобільним чином.

Економічний механізм державного регулювання зайнятості охоплює широкий спектр фінансових і матеріальних інструментів, спрямованих на стимулювання зайнятості, підтримку роботодавців та розвиток підприємницької активності. Серед основних елементів економічного механізму варто виокремити надання субсидій на заробітну плату, що дозволяє знижувати витрати роботодавців при створенні нових робочих місць або збереженні існуючих; компенсації роботодавцям за працевлаштування певних категорій населення, що є соціально вразливими і мають складнощі на ринку праці; гранти й фінансова підтримка для стимулювання розвитку малого та середнього підприємництва, що є важливим джерелом створення робочих місць, особливо в регіонах з недостатньо розвиненою промисловістю; сприяння переходу громадян у самозайнятість через надання відповідних пільг та програм; програми перепідготовки та підвищення кваліфікації, які мають безпосередній вплив на адаптацію кадрів до змін у структурі економіки та задоволення актуального попиту на робочу силу.

Згідно з європейськими дослідженнями [8], ефективність активної політики зайнятості істотно залежить від точності таргетування таких програм на вразливі соціальні групи та їх відповідності конкретним потребам регіональних ринків праці. Це дозволяє не лише підвищувати ступінь зайнятості, а й сприяти більш ефективному розподілу трудових ресурсів.

Після початку повномасштабного російського вторгнення в Україні значно зросла роль тимчасових та орієнтованих на цільові групи фінансових інструментів. Серед таких заходів: аварійна підтримка підприємств у регіонах, які постраждали від бойових дій; програми компенсацій роботодавцям за працевлаштування внутрішньо переміщених осіб у місцях їхнього розміщення; інвестиційні стимули для розвитку відновлювальної діяльності, такі як ремонт інфраструктури, аграрні проєкти, робота, пов'язана із демінуванням або рекультивацією територій, що також слугує джерелом зайнятості. Ці заходи є реакцією на гостру соціальну проблему та на економічні реалії сучасності, поєднуючи у собі короткострокові компенсаційні дії із довгостроковою підтримкою інвестиційного розвитку регіонів.

Аналітичні профілі ринку праці та результати оглядів підтверджують, що внаслідок війни відбувається скорочення кількості працівників у приватному секторі, при цьому зростає потреба у програмах перекваліфікації та підвищенні кваліфікації. Відповідно, державна політика має балансувати між заходами, які забезпечують короткострокове подолання наслідків війни, і стратегічними програмами підтримки сталого зростання через розвиток людського капіталу.

Воєнні дії радикально вплинули й на демографічну та галузеву структуру ринку праці: внутрішня і зовнішня міграція призводить до зменшення пропозиції робочої сили в одних регіонах і збільшення в інших; руйнування промислової бази змінює секторну структуру зайнятості; масова мобілізація трансформує статево-вікову складову ринку праці. Частково українські працівники, розміщені в країнах ЄС, інтегруються в локальні ринки праці, що має двонапрямні наслідки: втрату кваліфікованих кадрів і одночасно можливість передачі нових навичок. Це ставить перед державою завдання розробити політику, що поєднує відновлення внутрішнього попиту, зокрема через інфраструктурні проєкти, підтримку місцевого підприємництва з програмами соціальної і економічної реінтеграції для тих, хто повертається або переміщується в межах країни [9]. Такий підхід передбачає перехід від універсальних моделей до таргетованих стратегій, орієнтованих на особливості і потреби конкретних регіонів.

Таким чином, економічний механізм державного регулювання зайнятості є комплексною системою фінансових і соціальних заходів, які дозволяють ефективно адаптуватися до сучасних викликів і створювати умови для стійкого розвитку ринків праці в регіонах України.

Аналіз сучасного стану засвідчує наявність низки недостатньо розвинених, але критично важливих напрямів. Серед них – відсутність систематичних контрфактичних оцінок впливу ALMP у поствоєнних регіонах України; недосконалість інтегрованих моделей фінансування відновлення зайнятості, що поєднують міжнародну допомогу, державні бюджети й приватні інвестиції; брак досліджень ефективності цифрових платформ служби зайнятості на тлі масової

внутрішньої міграції населення. Розробка емпіричних кейсів для різних типів регіонів (аграрних, промислових, постраждалих від бойових дій) виступає основною передумовою формування якісної і дієвої політики зайнятості на регіональному рівні.

Вищевказане дозволяє сформувати напрями удосконалення механізмів державного регулювання зайнятості у процесі гармонізації з європейськими стандартами, які забезпечать їх ефективність і адаптивність до сучасних реалій.

Перший напрям – модульність нормативної політики, що полягає у створенні національних стандартів із включенням опції регіональної адаптації. Це дозволяє враховувати відмінності між регіонами за рівнем їх постраждалості, демографічними показниками, особливостями інфраструктури та іншими факторами, коригуючи політику відповідно до локальних потреб та пріоритетів.

Другий напрям – переорієнтація організаційних структур шляхом розвитку мобільних центрів зайнятості, що особливо актуально для віддалених чи постраждалих регіонів. Важливо також впровадження цифрових платформ, які сприяють підбору персоналу, професійному навчанню та кар'єрному консультуванню в електронному форматі, а також активне партнерство з міжнародними платформами працевлаштування для розширення можливостей пошуку роботи та зниження навантаження на локальні ринки праці.

Третій напрям – використання фінансових інструментів подвійного призначення. У короткостроковому аспекті реалізується система компенсацій, щоб запобігти колапсу на ринку праці, а в довгостроковому – підтримка інвестицій, які одночасно створюють нові робочі місця та сприяють економічному розвитку, наприклад у розбудову інфраструктури, розвиток аграрного сектору, розмінування і рекультивація земель.

Четвертий напрям – програми активної політики зайнятості (ALMP), орієнтовані на найбільш вразливі верстви населення, зокрема ветеранів, внутрішньо переміщених осіб та демобілізованих. Ці програми включають гранти для розвитку мікропідприємництва в регіонах, які приймають переселенців, а також програми перепідготовки й перекваліфікації з чіткими, вимірюваними показниками їх ефективності.

П'ятий і надзвичайно важливий напрям – інституційний моніторинг та оцінка, що передбачає впровадження контрфактичних оцінок ефективності кожного нового інструменту та механізмів системного збору й аналізу даних на регіональному рівні. Цей підхід відповідає рекомендаціям OECD і є незамінним для забезпечення прозорості, корекції політик і максимізації позитивного впливу реформ.

Систематизація основних механізмів державного регулювання зайнятості на регіональному рівні, завдань та інструментів реалізації, а також напрямів удосконалення наведена у таблиці 1.

Таблиця 1. Систематизація основних механізмів державного регулювання зайнятості на регіональному рівні, інструментів реалізації та напрямів їх удосконалення

Механізм	Завдання та інструменти реалізації	Виклики й перспективи	Напрями удосконалення
Нормативно-правовий	Формування законодавчої бази, встановлення правил і нормативів; адаптація до воєнного стану, забезпечення прозорості та контролю; забезпечення гармонізації з європейськими стандартами	Правові колізії, потреба у гнучкості, прозорості систем контролю	Модульність нормативної політики з регіональною адаптацією; впровадження систем моніторингу та контрфактичної оцінки ефективності політик (моніторинг і оцінка)
Організаційний	Координація реалізації політики, управління службами зайнятості; партнерство з приватним сектором, забезпечення послуг працевлаштування, профорієнтації, перенавчання; прогнозування попиту на робочу силу.	Реорганізація через війну, цифровізація, комплексна підтримка вразливих груп	Розвиток мобільних центрів і цифрових платформ; активна політика зайнятості (ALMP) та соціальної гнучкості (flexicurity), що включає цільові програми, перекваліфікацію, партнерство public-private
Економічний	Забезпечення фінансової підтримки роботи ринку праці: субсидії, компенсації роботодавцям, гранти на підприємництво; програми перепідготовки; сприяння стимулюванню зайнятості і розвитку підприємництва.	Баланс між негайною підтримкою і стратегічним інвестиційним розвитком	Використання фінансових інструментів подвійного призначення: короткострокові компенсації та довгострокові інвестиції

Джерело: складено автором

Таким чином, окреслені напрями створюють комплексний інструментарій для адаптації державної політики зайнятості до викликів воєнного часу та євроінтеграції, що сприятиме сталому розвитку регіональних ринків праці та підвищенню їх конкурентоспроможності.

Висновки. Підсумовуючи, зазначимо, що ефективне державне регулювання зайнятості на регіональному рівні в умовах євроінтеграції України вимагає мультидисциплінарного підходу, який поєднує нормативно-правове забезпе-

чення, організаційні інститути та економічні інструменти. Особливу увагу слід приділяти адаптації політик до поствоєнних реалій, що зумовлюють нові соціально-економічні виклики та потреби в цільових програмах підтримки. Використання європейських практик активної політики зайнятості та принципів flexicurity повинно бути поєднано з інноваційними організаційними моделями та механізмами моніторингу ефективності, що дозволить забезпечити стійке відновлення регіональних ринків праці та підвищити їхню конкурентоспроможність в європейському економічному просторі

Література:

1. Employment, Social Affairs and Inclusion. EU employment policies. 2025. URL : https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/eu-employment-policies_en

2. L.Maliuha, V.Zhuravel, S.Shabanova, V.Hnidenko, V.Pikul. Legal Conflicts and Gaps in the Context of Labor Legislation of Ukraine. The Indian Journal of Labour Economics. 2023. Volume 66, pages 583-597. URL : https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9810245

3. S.Vyshnovetska, V.Vyshnovetsky, M.Dyban ets. Legal regulation of labour relations in the conditions of martial law in Ukraine. Work Organisation, Labour & Globalisation. 2024. URL : https://www.scienceopen.com/hosted-document?doi=10.13169%2Fworkorgalaboglob.18.2.219&

4. European Centre for Social Welfare Policy and Research. Active Labour Market Policy (ALMP). 2024. URL : https://www.euro.centre.org/domains/active-labour-market-policy

5. The European Pillar of Social Rights in 20 principles. 2024. URL : https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/european-pillar-social-rights-building-fairer-and-more-inclusive-european-union/european-pillar-social-rights-20-principles_en

6. Employment, mobility and labour market dynamics in Ukraine. Thematic brief series: livelihoods and economic recovery. 2024. URL : https://crisisresponse.iom.int/sites/g/files/tmzbdl1481/files/appeal/documents/Ukraine%20-%20Employment%2C%20Mobility%20and%20Labour%20Market%20Dynamics%20-%20Nov%202024.pdf

7. Counterfactual impact evaluations of active labour market policies. OECD. 2025. URL : https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/03/counterfactual-impact-evaluations-of-active-labour-market-policies_ac82e05a/bea7860e-en.pdf

8. European Network of Public Employment Services. New forms of active labour market policy programmes. 2023. URL : https://share.google/TNYBhQdCJJZ48t5oA

9. Danish Trade Union Development Agency (DTDA). Labour market profile Ukraine 2025/2026. URL : https://www.ulandssekretariatet.dk/wp-content/uploads/2025/02/Ukraine-LMP-2025-final1.pdf

References:

1. European Commission. (2025). Employment, Social Affairs and Inclusion: EU employment policies. Retrieved from: https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/eu-employment-policies_en

2. Maliuha, L., Zhuravel, V., Shabanova, S., Hnidenko, V., & Pikul, V. (2023). Legal Conflicts and Gaps in the Context of Labor Legislation of Ukraine. The Indian Journal of Labour Economics, 66, 583-597. Retrieved from: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9810245

3. Vyshnovetska, S., Vyshnovetsky, V., & Dyban, M. (2024). Legal regulation of labour relations in the conditions of martial law in Ukraine. Work Organisation, Labour & Globalisation. Retrieved from: https://www.scienceopen.com/hosted-document?doi=10.13169%2Fworkorgalaboglob.18.2.219&

4. European Centre for Social Welfare Policy and Research. (2024). Active Labour Market Policy (ALMP). Retrieved from: https://www.euro.centre.org/domains/active-labour-market-policy

5. European Commission. (2024). The European Pillar of Social Rights in 20 principles. Retrieved from: https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/european-pillar-social-rights-building-fairer-and-more-inclusive-european-union/european-pillar-social-rights-20-principles_en

6. International Organization for Migration. (2024). Employment, mobility and labour market dynamics in Ukraine: Thematic brief series: livelihoods and economic recovery. Retrieved from: https://crisisresponse.iom.int/sites/g/files/tmzbdl1481/files/appeal/documents/Ukraine%20-%20 Employment%2C%20Mobility%20and%20Labour%20Market%20Dynamics%20-%20Nov%202024.pdf

7. OECD. (2025). Counterfactual impact evaluations of active labour market policies. Retrieved from: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/03/counterfactual-impact-evaluations-of-active-labour-market-policies_ac82e05a/bea7860e-en.pdf

8. European Network of Public Employment Services. (2023). New forms of active labour market policy programmes. Retrieved from: https://share.google/TNYBhQdCJJZ48t5oA

9. Danish Trade Union Development Agency (DTDA). (2025). Labour market profile Ukraine 2025/2026. Retrieved from: https://www.ulandssekretariatet.dk/wp-content/uploads/2025/02/ Ukraine-LMP-2025-final1.pdf